

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216200122
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6216200122.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: L. J., narodený XX.XX.XXXX a V. J., narodená XX.XX.XXXX, toho času bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo F. B., deti matky: L. B. J., rodená D., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P. XXX a otca: L. L. J., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S., Y. X, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Jankou Chorvátovou, PhD., so sídlom Advokátska kancelária 010 01 Žilina, Antona Bernoláka 51, o návrhu otca maloletých detí na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca zo dňa 01.04.2016 proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 7P/9/2016-80 zo dňa 10.03.2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu mení tak, že nariaďuje toto predbežné opatrenie:

Otec maloletých detí J. je oprávnený stýkať sa s maloletým L., nar. XX.XX.XXXX, každý párný týždeň v mesiaci od štvrtka od 10.00 hod. do pondelka do 18.00 hod. a s maloletou V., nar. XX.XX.XXXX, každý párný týždeň v mesiaci vo štvrtok od 10.00 hod. do 11.00 hod. a v pondelok od 17.00 hod. do 18.00 hod. v prítomnosti matky.

Otec je oprávnený maloletého L., nar. XX.XX.XXXX, v stanovený deň a hodinu pred bydliskom matky prevziať a taktiež ho v stanovený deň a hodinu pred jej bydliskom matke odovzdať.

Matka maloletých detí je povinná maloleté deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať mu ich v stanovené dni a hodiny.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletými deťmi a to tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým L. každý párný týždeň od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a s maloletou V. každý párný týždeň v mesiaci v piatok od 15.00 hod. do 16.00 hod. a v nedeľu od 17.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky, otec je oprávnený maloleté deti v stanovený deň a hodinu pred bydliskom matky prevziať a povinný matke maloleté deti pred jej bydliskom odovzdať, súčasne súd uložil matke maloletých detí povinnosť v uvedený deň a hodinu maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a styk otca s maloletými deťmi umožniť. V odôvodnení uznesenia okresný súd konštatoval, že maloleté deti pochádzajú z manželského zväzku, avšak rodičia detí nežijú v spoločnej domácnosti od júna 2015, kedy matka detí opustila spoločnú domácnosť a od tejto doby neustále žije v mieste súčasného bydliska v obci P., okres F. B.. Otec detí v súčasnej dobe nemá upravený styk s maloletými deťmi, pričom naliehavosť úpravy styku otca s deťmi mal súd za preukázanú, keďže sa rodičia maloletých detí v súčasnej dobe na úprave styku nevedia dohodnúť. Otec sa s maloletým L. stretáva sporadicky, pričom z návrhu, ako aj zo správy z prešetrenia pomerov vykonanej kolíznym opatrovníkom maloletých detí vyplynulo, že otec sa s maloletou V. zrejme nestretáva vôbec. Maloletý L. je na otca zvyknutý, pozná ho, majú vytvorený citový vzťah a je tiež nesporné, že sú splnené všetky podmienky pre to, aby sa styk mohol realizovať v bydlisku otca, ktorý má zabezpečené všetky podmienky na to, aby starostlivosť o maloletého mohol adekvátnym

spôsobom zabezpečiť. Súd taktiež s prihliadnutím na osobu otca maloletých detí, ktorý je C., uviedol, že je predpoklad, že k starostlivosti o svoje maloleté deti pristúpi zodpovedne, pričom schopnosť otca postarať sa o dieťa potvrdila aj matka dieťaťa. Pokiaľ matka navrhla kontakt otca s maloletým dieťaťom jedenkrát do mesiaca, súd takýto rozsah nepovažoval za adekvátny najmä s prihliadnutím na vek dieťaťa a na možnosť budovania ďalšieho pozitívneho vzťahu medzi nimi. Pokiaľ ide o maloletú V., súd sa stotožnil s vyjadrením otca v tom smere, že sa jedná o dieťa vo veľmi útlom veku, ktoré je či už psychicky, alebo fyzicky odkázané na svoju matku, ktorá ho R. a súd preto upravil kontakt otca s maloletou v čase, keď príde vyzdvihnúť maloletého L. a to za prítomnosti matky.

Proti uzneseniu okresného súdu podal otec maloletých detí v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Súdom určený rozsah jeho stretávania sa s maloletým L., čoskoro A., nepovažuje za adekvátny a zákonný, pretože prakticky znamená, že si so synom má rozvíjať vzťah v čistom čase 2 krát v mesiaci od piatku od približne 19.00 hod. (keď so synom docestuje do jeho bydliska v S. po tom, čo najskôr môže vycestovať o 16.00 hod., keďže chce využiť aj čas na stretnutie s maloletou V. od 16.00 hod. do 18.00 hod.) do nedele len do 14.00 hod., pretože opäť ich čaká dlhá cesta do P. a zároveň tam potrebuje byť skôr, aby mohol ešte využiť čas od 17.00 hod. do 18.00 hod., kedy má umožnené byť s maloletou dcérou V.. Súd pri rozhodnutí opomenul vzdialenosť medzi obcou P. a S., zvlášť v piatky, teda na konci týždňa podvečer, kedy trvá nejaký čas dopraviť sa do jeho bydliska. Otec maloletých detí čas strávený v aute šoférováním za budovanie si vzťahu medzi rodičom a dieťaťom nepovažuje (dieťa tiež časť cesty prespí). Pokiaľ prídu každý párnny piatok večer so synom domov, spolu strávia maximálne rýchlu večeru, hygienu a uloží syna spinkať. Otec v odvolaní uviedol, že maloletý L. plače, keď ho dovezie späť k matke, domnieva sa preto, že dieťa pociťuje nedostatok času stráveného s otcom na to, aby sa ho doslova nabažil tak, že spokojne a v pokoji sa rozlúčia a rád pôjde k matke. Otec poukázal na svoje ústavné práva na výchovu a starostlivosť o svoje deti garantované v Ústave Slovenskej republiky (článok 41), ako aj v zákone o rodine a v Dohovore o právach dieťaťa. Všetky uvedené a záväzné právne normy upravujú zásadu, že obaja rodičia majú rovnakú zodpovednosť za výchovu a vývoj detí, obaja sú povinní a zároveň rovnako oprávnení starať sa osobne o deti v ich najlepšom záujme. Čistý čas 3 dni v mesiaci otec nepovažuje za dostatočný na to, aby sa venoval svojim dvom maloletým deťom. Rozhodnutie nepovažuje za spravodlivé, obzvlášť, keď sa ako otec o deti starať osobne chce, môže a dokáže. Otec prezentoval svoju snahu a vôľu vychovávať svoje deti, venovať sa im plnohodnotne a plnohodnotne sa o nich aj postarať. V tomto čase je situácia taká, že matka si určuje pravidlá, kedy mu deti umožní vidieť a kedy nie, mnohokrát sa stalo, že napriek sľubom, že môže prísť si pre L., si však nevidel syna ani dcéru. Mnohokrát sa opakovalo, že ho matka držala v nádeji, že deti uvidí, aj si tomuto prispôbil operatívne zmeny a služby v M., napokon však deti aj tak nevidel a ani ich nedostal k sebe domov. Situáciu vyriešil tak, že sa rozhodol chodiť za deťmi do P. aj bez predchádzajúcej dohody s manželkou, pokiaľ nebrala telefón, ani odpisovala na emaily, riskoval pritom, že mu dvere neotvorí a že meria niekoľkohodinovú cestu zbytočne. Od decembra 2015 mu manželka umožnila byť s deťmi, ale viackrát to bolo len u nej doma v daný deň, na noc tam ostať nemohol, až v marci 2016 mu umožnili prespať u nich alebo spať v aute pred domom, aby sa mohol vidieť s deťmi. Otec taktiež v odvolaní považoval za potrebné uviesť, že matka vo vyjadrení pre kolízneho opatrovníka pri prešetrení pomerov v domácnosti matky neuviedla pravdivo okolnosti jej odchodu zo spoločnej domácnosti, pokiaľ tvrdila, že dôvodom jej odchodu v júni 2015 boli vzájomné nezhody. Manželka odišla koncom júna 2015 k svojim rodičom na návštevu, ako tvrdila, pričom bol v domnení, že si odišla len oddýchnuť. Pokiaľ matka detí tvrdí, že sa nestará o deti a neprispieva na ne, otec v odvolaní uviedol, že majú spoločný bankový účet, od ktorého má jeho manželka bankomatovú kartu a má neobmedzený prístup k tomuto účtu, na ktorom sú peniaze a vždy aj boli. Pokiaľ ide o oblečenie pre deti, otec tvrdí, že do domácnosti matky doniesol cez leto plné cestovné tašky detských vecí a to tak pre maloletého L., ako aj pre maloletú V.. O obe deti má starosť a záujem na ich všestrannom a priaznivom vývoji, pravidelne sa zaujíma aj o zdravotný stav maloletého L., ako aj maloletej V.. V odvolaní otec viedol, že mnohokrát sa doslova doprosoval, aby mohol prísť za deťmi, s manželkou nebolo možné komunikovať, telefonicky, emailom, osobne bol prosiť o to, aby mohol byť s deťmi aj s ňou, o čo svedčí množstvo mailovej komunikácie. Otec maloletých detí sa domáha umožnenia plnohodnotnej osobnej starostlivosti o deti, prezentuje snahu plnohodnotne, zodpovedne, sústavne a dôsledne sa podieľať na ich výchove a na ich všestrannom vývoji a rozvoji ich osobnosti. V odvolaní taktiež otec detí uviedol, že jeho manželka podala síce návrh na rozvod manželstva, s ktorým je spojená otázka výkonu ich rodičovských práv a povinnosti k deťom (konanie je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/15/2016), avšak vo veci samej sa nejaví byť rozhodované bez zbytočného odkladu, pretože podľa upovedomenia z Okresného súdu Žilina zo dňa 7. 3. 2016 bola vec postúpená z dôvodu vhodnosti na rozhodnutie o zmene miestnej príslušnosti na

Najvyšší súd Slovenskej republiky. Otec maloletých detí sa preto domáhala zmeny a rozšírenia rozsahu jeho stretávania sa s deťmi, pretože hrozí vznik ujmy, môže nastať nezvratiteľný stav spočívajúci v odcudzení sa jeho detí od neho, ako otca. Rozhodnutie súdu vo vymedzenom rozsahu jeho stretávania sa s deťmi nie je v najlepšom záujme maloletých detí, pričom výchova a starostlivosť o dieťa nie je len právom, ale je aj prvoradou povinnosťou každého z rodičov. Navrhuje preto, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu a nariadil predbežné opatrenie v rozsahu, ako sa domáhal svojím návrhom zo dňa 21. 12. 2015.

Kolíznym opatrovníkom maloletých detí, ani matka maloletých detí, sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 a ods. 2 veta prvá O.s.p., predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu. Návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa; ak ide o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, ktorá nie je blízkou osobou maloletého dieťaťa, k návrhu musí byť doložený doklad preukazujúci zapísanie do zoznamu žiadateľov podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Účelom a sledovaným cieľom predbežného opatrenia je dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania do doby, pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej a to za predpokladu, že súd má preukázané a osvedčené skutočnosti, ktoré relevantne odôvodňujú jeho vydanie a poukazujú na naliehavosť a nutnosť dočasne upraviť pomery ešte pred rozhodnutím vo veci samej. Obzvlášť je potrebné citlivo a zodpovedne skúmať všetky podmienky na jeho vydanie v konaniach, týkajúcich sa pomerov maloletých detí. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s nariadením predbežného opatrenia spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do rodičovského práva druhého účastníka konania a je spôsobilé výrazne ho obmedziť ešte pred samotným meritórnym rozhodnutím, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali opodstatnenosť a nevyhnutnosť takéhoto zásadu do subjektívneho práva nielen rodiča, no aj dieťaťa. V konaniach, upravujúcich práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, však súdu vyplýva zo zákona, no i z početných medzinárodných dokumentov, ktorými je Slovenská republika viazaná, povinnosť dôsledne rešpektovať, chrániť a v prvom rade prihliadať na záujmy maloletých detí.

Odvolací súd po preskúmaní dôvodov odvolania, oboznámením sa so všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu spisu a po ich dôkladnom zvážení konštatuje, že v súčasnosti sa nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa predbežne upravujú pomery ohľadom styku otca s maloletým L. a maloletou V., javí ako účelné a opodstatnené, a to s dôrazom na sledované a chránené záujmy maloletých detí. Obe maloleté deti pochádzajú z manželského zväzku, avšak rodičia detí spolu nežijú, pretože matka, v tom čase vo F., spolu s maloletým L. v júni 2015 opustila spoločnú domácnosť a od tej doby s otcom dieťaťa spolu nežijú. Trvalosti úmyslu matky už netrvalo sa do spoločnej domácnosti v S. nevrátiť svedčí nielen skutočnosť, že matka maloletých detí medzičasom podala návrh na rozvod manželstva, ale aj skutočnosť, že matka zmenila trvalé bydlisko, ktoré má v súčasnosti v obci P. č. XXX. Odvolací súd konštatuje, že doposiaľ nedošlo k rozhodnutiu o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti niektorého z rodičov a keďže títo spolu nežijú, vychádza súd z predpokladu vymieneného v ustanovení § 36 Zákona o rodine, že v otázke zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky došlo medzi rodičmi k dohode. Ak sa rodičia nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon

ich rodičovských práv a povinností, najmä určiť, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, prípadne upraví styk rodiča s maloletými deťmi. Z obsahu spisu je zrejmé, že pokiaľ sa aj rodičia detí výslovne nedohodli o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, je zrejmé z okolností tvrdených samotným otcom, že tento právny a skutkový stav, ktorý matka detí nastolila svojim odchodom zo spoločného bydliska, toleruje a osobnú starostlivosť matky o obe maloleté deti akceptuje a rešpektuje. Súd, ktorý v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine nie je viazaný na osobitný návrh a v prípade nutnosti a potreby by rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov, ktorí spolu nežijú, aj bez osobitného návrhu, rešpektuje dohodu rodičov ohľadom zverenia oboch maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, nakoľko ani samotný otec osobnú starostlivosť matky o deti nespochybňuje a vzhľadom na útlý vek oboch maloletých detí ju aj súd považuje za vhodnejšiu a plne v záujme maloletých detí.

Medzi rodičmi však nedošlo k dohode ohľadom úpravy styku otca s deťmi, pričom odvolací súd nijako nespochybňuje právo otca maloletých detí podieľať sa adekvátnym spôsobom na starostlivosti, výchove a opatere jeho maloletých detí. Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Výkon rodičovských práv a povinností otca k maloletým deťom nebol pozastavený, obmedzený ani pozbavený v zmysle ustanovenia § 38 Zákona o rodine, preto pokiaľ sa otec detí v súčasnej dobe domáha aj dočasnej úpravy styku s maloletými deťmi, je jeho návrh legitímny a plne dôvodný. Je možné stotožniť sa s argumentom, že je v záujme zabezpečenia úplného rozvoja maloletého dieťaťa tak po citovej, rozumovej a emocionálnej stránke a vytvorenia čo najpriaznivejších podmienok pre jeho zdravý vývoj, aby nestrácalo kontakt a stretávalo sa aj s otcom.

Okolnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v jeho odvolaní, ako aj z predložených listinných dôkazoch (mailová komunikácia medzi rodičmi) nasvedčujú potrebe upraviť dočasným spôsobom, do meritórneho rozhodnutia Okresného súdu Žilina vo veci rozvodu manželstva rodičov, v ktorom konaní sa budú upravovať aj práva a povinnosti oboch rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, rozsah styku otca s maloletými deťmi. Rodičia nedokážu dospieť k rozumnému a vhodnému kompromisu ohľadom umožnenia styku otca s maloletými deťmi, je preto žiaduce a v záujme maloletých detí, aby súd autoritatívnym rozhodnutím dočasne styk otca s deťmi upravil. Nakoľko matka maloletých detí sa nevyjadrila ani k návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, nevyjadrila sa ani k odvolaniu otca, odvolací súd preto vychádza z jej stanoviska obsiahnutého v správe kolízneho opatrovníka zo dňa 8. 3. 2016, keď zisťoval pomery v domácnosti matky. Matka uviedla, že ju manžel informoval o tom, že si podal návrh na dočasnú úpravu styku s maloletými deťmi a uviedla taktiež, že maloleté deti zvykne navštevovať tak, ako to uvádza vo svojom návrhu. Z uvedeného vyjadrenia potom odvolací súd vyvodzuje záver, že pokiaľ by matka maloletých detí mala akékoľvek výhrady voči starostlivosti a spôsobilosti otca riadne sa postarať o maloletého L., zrejme by ich prezentovala pred kolíznym opatrovníkom, ktorému sa vyjadrovala k návrhu otca na dočasnú úpravu styku s maloletými deťmi. Matka taktiež výslovne uviedla, že nespochybňuje jeho právo byť v kontakte s maloletými deťmi. S návrhom otca nesúhlasila len pokiaľ ide o ním navrhovaný rozsah úpravy styku s maloletými deťmi, pričom za primerané by považovala interval každý 1. týždeň v mesiaci ohľadom styku s maloletým L. od piatku do nedele. Styk otca s maloletou V. matka považovala za primeraný iba za prítomnosti matky v čase, kedy si otec príde po L.. Zo správy kolízneho opatrovníka taktiež vyplýva, že matka v rámci zisťovania kolízneho opatrovníka uviedla, že otec detí je schopný zabezpečiť potreby maloletého L. na nevyhnutný čas (č.l. 78-79 spisu). Z uvedeného vyjadrenia matky (keďže súd žiadne ďalšie procesné stanovisko či vyjadrenie od matky v konaní neobdržal, napriek tomu, že jej bolo uznesenie súdu spolu s návrhom otca na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj odvolanie otca riadne a preukázateľne doručené do vlastných rúk (č.l. 85 spisu a č.l. 142 spisu)), potom súd mal za to, že ani samotná matka nespochybňuje spôsobilosť otca zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého L. v čase, kedy by mal v zmysle návrhu otca byť dočasne v domácnosti otca a to v rozsahu otcom navrhovaného styku s maloletým L.. Pokiaľ ide o maloletú V., najmä vzhľadom na jej útlý vek, odvolací súd považuje za adekvátne a postačujúce, aby otec mal umožnené stretávať s ňou v rozsahu jednej hodiny v čase, kedysi otec príde po maloletého L. a kedy následne L. odovzdáva matke, a to výlučne v prítomnosti matky. Pokiaľ však ide o styk otca s maloletým L., odvolací súd sa nestotožňuje s nariadeným rozsahom predbežného opatrenia. Okresný súd rozhodol v zásade vecne správne, pokiaľ považoval za potrebné a účelné dočasne predbežným opatrením upraviť styk otca s maloletým L., avšak podmienky a rozsah nariadeného predbežného opatrenia v takom rozsahu, ako vyplýva z výroku napadnutého uznesenia okresného súdu, nezodpovedajú konkrétnym špecifikám danej veci a predovšetkým záujmom

maloletého dieťaťa. Odvolací súd považuje za dôvodné a relevantné odvolacie argumenty otca ohľadom značnej vzdialenosti medzi bydliskom otca a bydliskom matky, čo v praktickej rovine znamená, že otcovi bude umožnené stráviť s maloletým L. čistý čas 3 dni v kalendárnom mesiaci (1,5 dňa každý párnny týždeň od soboty rána do nedele obeda do 14.00 hod.), pretože pri takom rozsahu úpravy styku otca, ako vyplýva z rozhodnutia okresného súdu, je zásadným faktorom okrem vzdialenosti medzi obcou P. a bydliskom otca - S., aj situácia na cestách v piatok podvečer a následne aj na konci víkendu v nedeľu na obed, a je tak nutné zohľadniť preplnenosť a zvýšenú zaťaženosť cestnej premávky. Vek maloletého L., ako aj ani zo strany matky ničím nespochybnená spôsobilosť zabezpečenia riadnej a plnohodnotnej starostlivosti otca o maloletého L. v mieste bydliska otca, podľa názoru odvolacieho súdu umožňuje vyhovieť návrhu otca na úpravu styku s maloletým L. v takom rozsahu, ako sa ho domáhal otec v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 21.12.2015. Je predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa, ktoré je vo veku, v ktorom si dieťa obzvlášť intenzívne buduje vzťahy a citové a emotívne naviazania na osoby vo svojom okolí, aby malo umožnené rozvíjať a budovať si stabilné a intenzívne väzby na oboch rodičov, pričom je žiadúce, aby dieťa cítilo aj nezastupiteľnú rolu otca v jeho živote, čo má nesporne veľký význam pre jeho priaznivý fyzický i psychický vývoj. Otec, okrem jeho eminentného záujmu a vôle utužovať a budovať si vzťahy s oboma deťmi, má aj v tejto dobe vytvorené vhodné podmienky a to tak materiálne, ako aj sociálne na zabezpečenie riadnej a plnohodnotnej starostlivosti o maloletého L. a to aj vo svojej domácnosti, ktoré prostredie dieťa pozná, keďže v ňom do júna 2015 žilo a vyrastalo. Je nesporne v prvoradom záujme dieťaťa, obzvlášť v tak útlom veku, aby pociťovalo osobnú starostlivosť a záujem oboch rodičov a niet momentálne dôvodu vylúčiť otca zo styku s jeho maloletými deťmi a odopierať mu tak právo a povinnosť, ktoré mu ako rodičovi vo vzťahu k maloletému dieťaťu prináležia. Zo strany otca je prezentovaná výrazná snaha a vôľa udržať a naďalej pestovať blízky citový vzťah so svojimi deťmi a napokon z vyjadrení aj samotnej matky vyplýva záujem na tom, aby sa maloleté deti s otcom stretávali.

Zohľadňujúc potom všetky uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené a predbežným opatrením upravil styk otca s maloletými deťmi v rozsahu, v akom sa ho otec domáhal. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.